

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/4/2014
Identifikačné číslo spisu:	3014000004
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3014000004.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba o návrhu Ministerstva spravodlivosti SR na uznanie právoplatného rozhodnutia súdu Rakúskej republiky vo veci občana Slovenskej republiky C. T. na neverejnom zasadnutí konanom 18. júna 2014 o odvolaní C. T. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. mája 2014, sp. zn. 2 Ntc 4/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného C. T. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom rozhodol Krajský súd v Trenčíne (ďalej len krajský súd) podľa § 12 ods. 1 s poukazom na § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov tak, že sa uznáva rozsudok Národného trestného súdu vo Viedni, Rakúska republika, z 26. apríla 2013 č. 95 Hv 33/13p, právoplatný dňom 9. októbra 2013, ktorým bol občan Slovenskej republiky C. T., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom T. XXX, PSČ XXX XX, okres G., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody vo väzenskom zariadení Justizansalt Sonnberg, Sonnberg 1, 2020 Hollabrunn, Rakúska republika, uznaný za vinného zo zločinu ťažkej krádeže za účelom zárobku vlámaním podľa §§ 127, 128 ods. 2, 129 ods. 1, 3, § 130 tretí a štvrtý prípad, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, ktorého sa dopustil na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku a bol mu právoplatne uložený podľa § 130 Trestného zákonníka Rakúskej republiky trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Zároveň krajský súd podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. rozhodol, že sa uvedený trest vykoná na území Slovenskej republiky a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu zaradil odsúdeného C. T. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odsúdený C. T.. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že aj keď je občanom Slovenskej republiky, na Slovensku nemá žiadne sociálne ani pracovné zázemie. V Rakúskej republike má sociálne i pracovné zázemie, ktoré

uľahčí jeho nápravu počas výkonu trestu, preto chce uložený trest vykonať v Rakúsku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval na základe odvolania (podaného v zmysle § 15 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z.z.) podľa § 29 naposledy označeného zákona, teda (subsidiárne) podľa Trestného poriadku, pričom zistil, že krajský súd v prerokúvanej veci správne postupoval podľa oboch dotknutých zákonov a zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného C. T. nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní rozsudku Národného trestného súdu vo Viedni z 26. apríla 2013 č. 95 Hv 33/13p postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z.z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, keď rozhodol, že uvedený rozsudok súdu Rakúskej republiky vo výroku o vine i treste sa u odsúdeného C. T. uznáva a uložený trest odňatia slobody vykoná na území Slovenskej republiky. Svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. K odôvodneniu je potrebné doplniť, že v predmetnej veci bolo potrebné skúmať, či ide o trestný čin aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, nakoľko v osvedčení o vydaní rozhodnutia justičný orgán štátu pôvodu nepriradil trestný čin ani k jednej z kategórií trestných činov uvedených v § 4 ods. 2 a 3 zák. č. 549/2011 Z.z. Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že v prerokúvanej veci je splnená podmienka obojstrannej trestnosti (§ 16 ods. 1 písm. b/ zák. č. 549/2011 Z.z.), nakoľko skutok popísaný v napadnutom rozsudku možno kvalifikovať podľa nášho právneho poriadku ako obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 5 Tr. zák.

Žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia uvedený v ustanovení § 16 zák. č. 549/2011 Z.z. najvyšší súd nezistil. Rozhodnutie o uznaní a výkone dotknutého rozhodnutia je vecne správne. Správny a dostatočne odôvodnený je aj výrok krajského súdu o zaradení odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody. K žiadnemu zhoršeniu situácie odsúdeného nedošlo, pretože mu nebol uložený prísnejší trest.

Odvolacie námietky odsúdeného sú irelevantné. Jeho súhlas s odovzdaním na výkon trestu sa nevyžaduje (§ 16 ods. 1 písm. g/, § 2 zák. č. 549/2011 Z.z.), nakoľko účelom postupu podľa tohto zákona (a podkladového Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV) je práve uznanie a výkon rozhodnutia súdu členského štátu Európskej únie v inom členskom štáte, predovšetkým v prípade, ak ide o štátneho občana vykonávajúceho štátu a súd štátu pôvodu výkon trestu odňatia slobody (pri splnení niektorých ďalších podmienok) do vykonávajúceho štátu odovzdá.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky o odvolaní odsúdeného C. T. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.